

Sune Axelsson – intervju av Nina Åkerberg för DI Weekend

1. Hur gick det till när du började skriva dikter?

Det är nu nitton år sedan jag började skriva lyrik efter att ha ägnat så många år åt vetenskapens och teknikens torra prosa.

Det började av en slump när jag på jobbet skulle testa tangentbordet till min nya bärbara dator och skrev en nonsens-text, där tankarna fick virvla omkring helt fritt.

Jag upptäckte vilken känsla av välbehag som spred sig i kroppen under skrivandet. Och resultatet blev långt bättre än jag väntat mig. Det kändes som att ha slunkit ut i friheten! Ljuvligt, men också främmande. Känslan och fantasin viktigare än analysen. Bär orden? Och vart är de på väg?

Efter en tid ringde jag kulturredaktören på Östgöta Correspondenten, och frågade om hon var mottaglig för mina alster. Under vårt fina samtal berättade hon att tidningarnas kultursidor inte längre tar in dikter, men kortare prosastycken kunde hon publicera som Droppar förutsatt att de var tänkvärda, välskrivna och intressanta för läsekretsen.

Hon pekade också på en nystartad sida som tog in såväl dikter som kåserier. Detta blev inledningen till ett inspirerande samarbete med dess redaktör. Varje vecka bidrog jag med ett eller flera alster. Också kultursidan publicerade hundratals artiklar och några fann vägen till Dagens Nyheter, SvD och Uppsala Tidning. Personaltidningens redaktör på Saab tog också gärna in någon dikt ibland eller kulturhistoriska essäer med teknikanknytning.

Behovet att skriva fanns nog latent inombords redan i tonåren. Jag läste mycket romaner och liksom min mor och mina systrar uppskattade jag lyrik men tog för givet att skrivandet låg bortom min egen räckvidd.

2. Skrev du även under yrkeslivet?

Eftersom jag började skriva lyrik när jag var 52 år hände det ganska ofta att jag slängde ner några rader eller en dikt under en arbetspaus. Men mest skrev jag på kvällarna. Kanske en halvtimme eller en timme.

3. Ångrar du ditt yrkesval?

Fastän mina intressen låg mer åt det humanistiska hållet pekade betygen så tydligt mot naturvetenskapen och det föllde avgörandet vid yrkesvalet. Efter disputationen blev jag specialist i radarteori vid Saab och var under många år adjungerad professor och forskningschef vid Linköpings universitet respektive FOI, där dagarna fylldes av analytiskt tänkande och författandet av vetenskapliga artiklar och rapporter.

Efter några år infann sig en känsla av övermättnad. Jag började läsa konstvetenskap på halvfart och deltog i målarkurser för att förstå konstens villkor bättre. Men det var först när jag började skriva som jag hittade min nisch.

Jag ångrar inte mitt yrkesval. Forskningen har gett mig många högtidsstunder och det är tydligare där vad som är hög kvalitet än inom konsten. Att kombinera så skilda fält som lyrik/noveller och matematik/fysik kändes befruktande för båda verksamheterna. Det finns en släktskap i sökandet efter nya vägar och djupa frågeställningar.

4. Vad tycker dina f.d. kolleger?

Jag har aldrig fått några negativa kommentarer från kollegor, bara generös uppmuntran och ibland förundran. I min bekantskapskrets väcker mitt skönlitterära skrivande större intresse än alla vetenskapliga artiklar jag producerat.

5. Vad betyder poesin/litteraturen för dig idag?

Efter pensioneringen har jag fått mer tid åt att syssla med det jag helst vill. Läsa bra litteratur inklusive lyrik är en viktig del. Förutom det egna skrivandet har jag startat ett eget förlag Akfeo, där jag ger ut dikter och alster som jag tidigare fått publicerade i olika sammanhang.

Dit hör diktsamlingen *Skärvor ur då* med korta minnesglimtar från min barndom på landet. I sonettsamlingen *Kajorna i Toulouse* är naturen och de existentiella frågorna i centrum. Detta gäller också min tredje diktsamling *Fågelskrift* som kommer ut i höst och där en kortdikt lyder:

*Det snöade under natten.
Och på morgonen färska
fågelspår på terrassen.
Allt utsuddat – vi börjar om.*

Hösten 2011 kom essäboken *Vår resa i tiden*, som också den fick uppskattande recensioner och köptes in av flera bibliotek. Pågående projekt är en novellsamling och en skrift om bokmarknaden.

Jag är också förläggare åt andra författare eller lotsar dem vidare till andra förlag. Sedan några år tillbaka är jag medlem i redaktionen för *Konstvetaren* och brukar bidra med några konstessäer varje år.

